

SULEQATIGIISITSUT
SAMARBEJDSPARTIET

EM2018/136
Tillie Martinussen
19. november 2018

(Medlem af Inatsisartut, Nivi Olsen)

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan gøre det mere attraktivt at uddanne sig til og arbejde som pædagog med henblik på at sikre fagligt velkvalificeret personale til daginstitutionerne.

(Medlem af Inatsisartut, Tillie Martinussen, Samarbejdspartiet)

Der er ingen tvivl om, at der i forespørgselsdebat-stillers argumentation omkring lønniveau er bred opbakning til, at der senest ved næste lønforhandling, er nødt til at ske et betydeligt hop i lønniveauet for dem der passer på vore allermest dyrebare.

Det må være en integreret del af tidlig indsats at sikre stabile rammer for vore pædagoger, og en integreret del af vor velfærdsmodel, at sikre det samme for socialpædagoger.

At se på hvor uddannelserne kan tages, er et vigtigt element.

Mindst lige så vigtigt er det, at man mens man finde ud af den langsigtede plan, får oprettet en nødplan her og nu. Der er massiv mangel på personale i vore daginstitutioner og døgninstitutioner. Massiv mangel. De tiltag der tages her og nu, er ganske vigtige, men man må også se på, hvad man på den korte bane kan gøre, for at sikre det mere attraktivt at arbejde i denne sektor.

Korte kompetenceløft-forløb er en mulighed. Dvs. korte kurser for ufaglærte der skal arbejde med børn i institutionerne, skræddersyet til at varetage arbejdet og passe det på forsvarlig vis.

Kurserne bør indeholde både lovgivningskendskab, og pædagogiske værktøjer, samt kendskab til muligheder for at spotte omsorgssvigt, tegn på vanrøgt mm.

Ud over dette, kan man spæde op med supervisionstilbud, mentor-forløb for ansatte, ledelsesværktøjer og tillæg for lange arbejdsdage, ligesom man kan satse på tidssvarende rammer, og sikre gode vilkår for tilflyttende arbejdskraft, og klare og præcise vejledninger i tilfælde af socialt tunge sager, man kan udarbejde som håndbøger, vejledninger m.v.

Ligeledes er der behov for sikkerhed for forældrene der afleverer deres børn, og en nedbringelse af ventelister er desværre ikke altid muligt, grundet mangel på arbejdskraft.

Forholdene er allerede nu meget usikre, og det efterlader meget at ønske, og fører direkte til usikkerhed, kaos, udbrændthed i personalegrupperne, underskud, sygefravær og dårligt arbejdsmiljø.

En undersøgelse forud for strategi og handlingsplan netop fremlagt af Naalakkersuisut pegede præcist på, at mange er uddannede pædagoger, men få af de uddannede arbejder med førskole-området som følge af ovenstående udfordringer.

**SULEQATIGIISITSUT
SAMARBEJDSPARTIET**

Det kan kun gå for langsomt med at indlede det samarbejde der er nødvendigt mellem Selvstyret, faggrupperne, kommunerne og andre interessenter.

Der peges i strategiplanen på, at ledelse er absolut essentielt for fastholdelse af medarbejdere. Her kan vi sætte ind med det samme. Efteruddannelsesindsatserne er ikke nok.

Vore ungdomsårgange bliver mindre, og vor arbejdsstyrke falder derfor.

Også indenfor disse fag.

Altså er tilflyttende arbejdskraft nødvendig, og det er nødvendigt at gøre det attraktivt at arbejde med førskole-området, samt som pædagog og socialpædagog.

Man kunne overveje at inddrage civilsamfundets tiltag, som man har gjort med Kammagiitta – Fri for Mobberi, og sikre bedre digitale løsninger for registrering og opfølgning på f.eks. sygefravær, årsagerne hertil, medarbejdersglæde mm.

Men helt centralt står naturligvis villigheden til at investere i løn, og godt arbejdsmiljø.

Tag fat i faggrupperne, og hold ved de store diskussioner, evalueringer og løsninger – også på den korte bane.

Vi skal på det kraftigste opfordre kommuner og Selvstyre til at sætte sig sammen, og lave en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe der kommer med løsningsmodeller og tager dialogen med organisationer, institutioner og faggrupperne samt fagforeningerne, om tiltag der på den korte bane kan hjælpe dem ud af den nød de står i.

Der er behov for handling nu, og ikke alene planer der måske virker på sigt.

Vi står i en alarmerende situation. I dag. Meget alarmerende.

Vi vil også opfordre til, at man sikrer supervision, arbejdskraft – tilkaldt om nødvendigt, samt løntillæg og ledelsesværktøjer nu og her.

Det går ud over forældre, personale, og sammenhængskraften i samfundet.

Men allermest centralt, går det ud over vore børn.

Vi vil gerne opfordre Naalakkersuisut til at handle nu.

Tak for ordet.